

[Landbrugsministeren.]

bruget er ganske forkerte, naar han siger, at Landboerne spiser $\frac{1}{3}$ af det Smør, der spises i Danmark, idet Forholdet nemlig er det, at der bruges 30 Mill. kg Smør, og de officielle Tal viser, at man indenfor Landbruget kun spiser de 4 Mill. kg. Men i Stedet for at erkende, at han er kommet med nogle Tal, som han ikke har Grundlag for, staar det ærede Medlem op og siger, at hvis man faar medregnet de Landbrugere, der ikke leverer Mælk til Mejerierne, vil det sikkert vise sig, at man kommer op paa dette Tal. Det forekommer mig, at det gør det endnu værre. (A. C. D. Petersen: Det sagde jeg heller ikke). Det vil altsaa sige, at de faa Procent af Landmændene, der leverer Mælk til Byerne, skulde spise 6 Mill. kg Smør, medens de øvrige Landboere nøjes med 4 Mill. kg. Det gør det ærede Medlems Behandling af Tallene endnu værre.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde, at det, det gælder om, og det, Retsforbundet ønsker, er: enhver sit, og at enhver Arbejder skal have det fulde Udbytte af sit Arbejde, og indenfor det ærede Medlems Parti ønskede man at gennemføre Ret her i Landet. Men hvorledes kan det ærede Medlem saa staa her og jonglere med Tallene, som han gør? Hvor faar han de 4 Kr. fra i Afgift? Hvor kan han købe Majs og Byg i Dag til 7—8 Kr.? Det maa ikke koste mere, naar han skal komme til 4 Kr. i Afgift og Tallene i Lovforslaget er sat til 11—12 Kr. Vil det ærede Medlem ikke fortælle mig, hvor han kan købe Foderkorn til disse Priser, for det ærede Medlem kan da ikke tænke sig, at Landmændene gaar hen og betaler mere for det Korn, de skal købe fra Udlandet, end det, der her er nævnt. Derfor kommer det ærede Medlem til fuldkommen forkerte Slutninger i sine Beregninger, idet han gaar ud fra fuldkommen forkerte Tal. (Oluf Pedersen: Hvad er da det rigtige?). Ja, det kan det ærede Medlem selv undersøge; jeg skal vel ikke staa her og give det ærede Medlem Vejledning, naar han benytter Tal her paa Talerstolen; det var jo saa let bagefter, naar det ærede Medlem skal bevise Rigtigheden af det, han siger, at bede mig skaffe Oplysninger; nej, min Tid er der vist mere Grund til at anvende paa mere virksomhedsfuld Maade end ved at staa og give det ærede Medlem Oplysninger. Men naar det ærede Medlem beregner, at de store Landmænd vil faa saa meget ud af dette her, saa maa det ærede Medlem for det første revidere de Tal, han nævner, men dernæst vil jeg gerne spørge det ærede

Medlem: beregner han, at hele Kornavlen i det store Landbrug vil faa den Værdiforøgelse for Ejerne, som der her er Tale om? Det kan vel kun blive den Del af Avlen, som de sælger, ikke den Del, de bruger i egen Bedrift; den faar ikke en eneste Øre større Værdi derved.

Endelig vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvorledes han kan faa det Standpunkt, han her indtager, til at være i Overensstemmelse med Ret og Rimelighed. Vil han virkelig paastaa, at det er Ret i Danmark, at man tillader, at en Dumpingindførsel af Korn, formodentlig kun i en kort Tid, slaar Priserne ned for alt det Korn, der skal sælges her i Landet? Vil det ærede Medlem virkelig staa op og paastaa, at det er Ret og rimeligt, og det skal man finde sig i uden at foretage noget som helst for at værne disse Mennesker mod en saadan Vilkårlighed, som der her er Tale om?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Til den højtærede Minister vil jeg sige, at jeg i mine Bemærkninger udtrykkeligt gjorde opmærksom paa, at jeg har regnet med en Fordyrelse af 4 Kr. pr. Tønde, og ud fra den Beregning var mine Tal rigtige. Nu er det jo klart, at jeg ved ikke, hvad de virkelige Kornpriser er. Det bliver jo holdt hemmeligt; ja, jeg kan jo stille det Spørgsmaal: er det ikke rigtigt, at Valutanævnet griber ind og hindrer, at der kommer billigt Korn her til Landet? Og naar den højtærede Minister taler om Dumping, er det saa ikke en Nedsættelse paa 3—4 Kr., eller hvor meget bestaar denne Dumping i, som der tales om, og som skal være saa forfærdelig? Jeg mener, det maa være saadan, at enhver Borger har Lov at købe saa billigt, han kan. Det kan ikke være Uret, og det kan ikke være Statens Opgave at hindre Borgerne i at købe saa billigt, som det er muligt for dem at købe.

Og naar man gennemfører et Forslag som dette, og man staar og fortæller om den Hjælp, man giver Korndyrkerne, og den Hjælp, man giver Herregaardene, og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen rejser rundt i Landet og siger, at Husmændene ikke skal betale, og jeg saa her stiller det Spørgsmaal, hvem der da skal betale, hvorfor vil det ærede Medlem da ikke svare? (Afbrydelse). Ja, det skal det ærede Medlem selv bestemme, for han tør ikke give det rigtige Svar; han tør ikke staa op her og sige, at man paalægger danske Bønder en ekstra